

NOVI SLOV. ŠTAJERC

IZ NARODA ZA NAROD.

„Novi Slovenski Štajerc“ izhaja vsakega 10., 20. in 30. v mesecu. — Naročnina za celo leto 2 K, za pol leta 1 K, za četrlet 50 vin; plač uje se naprej. — Posamezna številka 6 v. Oznanila po dogovoru. Denar in reklamacije se pošiljajo na: Upravništvo „Novi Slovenski Štajerc“, v Ljubljani. Dopisi pa na: Uredništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani.

Štajerčijanski kandidati!

Ptujski »Štajerc« je postavil in objavil svoje kandidate. Ni vredno jih tukaj imenovati in naštevati, v katerem okraju ta ali oni kandidira, saj vedo vsi, da gredo brez vsacega najmanjšega upa v volilni boj.

Zvesti svojemu namenu, hočemo stranko teh junakov pregledno osvetliti, saj vam je znan rek sv. pisma: »Povej mi, s kom hodiš in povem ti, kdo da si.« Tako je s temi kandidati. Kaka je stranka v celoti, taki so oni sami, ki se je oklepajo, ako pa niso taki, naj jo nemudoma zapuste.

Kdo pripada štajerčijanski stranki?

Neštetokrat smo lani in letos dokazali javno celi stranki in njenim pristašem, kake izdajalske, poštenega Slovence ne vredne cilje zasleduje ta stranka. Na vsem živem svetu ne dobite stranke, ki bi se organizirala iz izdajic in odpadnikov enega naroda. Ta propalost, ta greh je samo pri nas doma. Izdajalce naroda so od nekdanj javno osramotili, odvzeli jim vse časti in jih navadno vrgli v ječo in pobili. Pri nas pa se ti ostudni odpadniki najbolj šopirijo.

Vodje štajerčijanske stranke niso ne kmetje, ne pošteni Slovenci. Stranka ptujskega »Štajerca« obstoji in je podpirana od slovenskih odpadnikov nemškutarjev, od nemških meščanov, od nemških odvetnikov, od nemških uradnikov. Vprašamo vas, slovenske volilce na Štajerskem in Koroškem, ali morete zaupati odpadnikom, ali morete zaupati nemškemu meščanom, ki so od nekdanj delali in še sedaj delajo proti vašim koristim. **Sodite ljudi vedno po dejanjih, ne pa po obljubah in besedah.**

Kako delujejo štajerčijanci?

Kaj pravijo dejanja te stranke?

Stranka ptujskega »Štajerca« je zborovala v nemških mestnih dvoranah v Ptuj, Mariboru, Celju in Ormožu, nikdar med slovenskimi kmetjskimi volilci.

Stranka ptujskega »Štajerca« obstoja, da vzdržuje trahlo spodnještajersko nemštvo in nemškutarstvo v trgih in mestah. To je priznal dr. Plachki, eden vodij te stranke sam.

Strankino glasilo ptujski »Štajerc« je obrekoval, opljuval in oblatil ter brez najmanjšega vzroka šuntal in sumničl skozi 7 let vsakega poštenega Slovence,

naj je bil potem že kmet, obrtnik, učitelj, duhovnik ali odvetnik.

Stranka ptujskega »Štajerca« ima vodjo Orniga, kteremu je lansko leto in letos dokazal grde grehe proti slovenskem kmetu naš list in o kterem je letos v marcu dr. Šaherl v deželni zbornici javno rekel, da so se *ponarejali pod Ornigom računi* in daje Ornig *državo goljufal*; dr. Šaherl ga je pozval pred porotno sodišče, toda Ornig ni upal tožiti.

Vodja stranke ptujskega »Štajerca« je nad polovico podpor, namenjenih in izposlovanih od slov. poslancev za posestnike in prebivalce v Halozah, iztrgal zvito slovenskim ubogim trpinom ter jo naklonil dobrorejenim, bogatim ptujskim meščanom.

Kako so pristaši in vodje stranke delali v škodo Slovenskim kmetom.

Stranka ptujskega »Štajerca« ima na čelu ljudi, (Ornig, Stiger, Pfrimer, baron Moskon) ki so glasovali **proti spremembi lovskega zakona**, kakor so predlagali slovenski poslanci v korist kmetom. Ti pristaši štajerčijanske stranke so krivi, da zajec ni uničen in je naredil ravno letos po naših vinogradih in sadovnjakih tako ogromno škodo kmetjskim posestnikom.

Vodje stranke ptujskega »Štajerca« so bili **proti slovenski kmetijski šoli**, oni ne privoščijo kmetjskemu ljudstvu višje strokovne naobrazbe.

Vodje in pristaši ptujskega »Štajerca« so sklenili v mestnem občinskem svetu v Ptuj (Ornig, Steudte, Blanke, Plachky, Slawitsch in drugi) zahtevati, da se **meje tuji živini odprejo** in pade cena naši goveji živini in svinjam najmanj za tretjino, ako ne za polovico. To so dejanja štajerčijanske stranke in njenih voditeljev.

Kaj vam je storiti slovenski volilci?

Slovenski možje, slovenski volilci! Navedli smo vam golo resnico, a še dolgo nismo povedali vsega. Preglejte vse naše prejšnje dokaze od lani! Spominjajte se na neštete krivice, spominjajte se na ošabnost in grda zasramovanja. Spominjajte se, da so našli pri ptujskem »Štajercu streho ljudje, ki so jih drugi vsi zavrgli in obsodili.

Če pomislite vse to, potem bo vskipel Vaš ponos, z zaničevanjem se boste obrnili od take stranke in niti enega glasu ne boste dali kandidatom, ki jih ta stranka priporoča. Naš opomin, naš bojni klic je: **boj in uničenje stranki, ki izdaja ceto našo slovensko**

zemljo, ki škoduje povsod našim koristim, ki hoče z zvijačo doseči, da bi slovensko kmetско ljudstvo še naprej bilo suženj nemškemu uradniku in nemškemu spodnještajerskem meščanu, ki živita oba od nas.

Kdor hoče dobro samemu sebi, kdor spoštuje jezik svoje matere, ta ne bo nikdar in pod nobenim pogojem glasoval za kandidate, ki jih postavlja stranka ptujškega »Štajerca«.

Kratka zgodovina slovenskega naroda.

(Pavel Poljanec.)

(Dalje.)

Vojvoda Volkun Vojmir in Inko.

Po Hotimirovi smrti je postal Volkun vojvoda proti volji poganskih Slovencev, torej s pomočjo Bavarecev. Volkunu je poslal škof Virgilij (imenovan »korotanski apostol«) šestkrat nemške duhovnike. V tej dobi so se gotovo našli med Slovenci že mladeniči, ki so postali duhovniki. Oznanjevalcev krščanske vere je bilo zelo mnogo, drugače bi se ne bili Slovenci tako hitro pokristjanili. — Volkun je vladal zdaj v miru in prijateljstvu z Bavarci. Ob svoji smrti (okoli leta 790) je zapustil še vendar precej poganov med Slovenci.

Leta 795 nahajamo volkunovega naslednika *Vojnomira*, okoli 800 pa *vojvodo Inka*, ki je bil pri ljudstvu zelo priljubljen zaradi svoje razumnosti. Inko je pregovoril mnogo slovenskih poganskih velikašev, da so se dali krstiti.

Vera nekdanjih Slovencev.

Slovenci so imeli svojo lastno vero, dokler niso sprejeli Kristusovih nauk. Verovali so v množino božjih bitij. Kar je dobrega na svetu, to je od bogov. *Bogovi* so po slovenski stari veri dajali ljudem življenje, zdravje, srečo in vse dobrote. Bogovom so pa bili nasproti kot hudobna bitja *besi* ali *črti*, ki so sovražniki ljudstva, ki pošiljajo na svet siromaštvo, bolezen in hudobnost.

Bogovje so živeli po mislih starih Slovencev v veliki družini. Vladar je bil *Perun*, stvarnik sveta in nebes, toplote in svetlobe, bliska in groma. *Peruna* so častili Slovenci najbolj med vsemi bogovi. *Radogost* je bil bog gostoljubnosti. *Vesna* boginja pomladi, *Veles* je čuval črede. *Živa* je dajala zemlji rodovitnost. *Triglav* je bil vladar morja, zemlje in zraka. Imel je tri glave, da bi videl vse, kar se godi v njegovem trojnem kraljestvu. *Svetovit* je bil bog poletja in svetlobe.

Med *bese* ali *črte* so se računili: *Stribog*, ki je pošiljal nevihto, *Tres*, bog strahu, *Morana*, boginja zime in smrti. *Kurent* je bil bog razuzdanosti in veselja.

Tudi vile, rojenice, zlodeji, hudiči, mora, volkodlak so bila manjša božja bitja.

Duša ne umira s telesom po veri starih Slovencev, ampak se preseli na drug svet.

Mrličje so pokopali ali pa sežgali.

Duhovnikov stari Slovenci niso poznali. Bogovom je daroval starejšina, vodja rodu.

Nekoliko *ostankov* stare poganske vere se je ohranilo do danes med Slovenci. Do danes se nahajajo med ljudstvom pravljice o *rojenicah in vilah*, o *mori*. *Bes* pomeni do danes nekaj hudobnega, na primer v kletvicah. Boga *Svetovita* je izpodrinil krščanski sveti Vid,

zato si lahko razlagamo, zakaj je ravno ta svetnik tako priljubljen med Slovani. Tudi spomin na *Kurenta* še živi. V nekaterih krajih na Slovenskem se slavi *Kurent* še do danes, posebno na ptujskem polju ob pustnih dneh. — Tudi *kresovi* so spomin nekdanjih časov, ko so se sežigali poleti (o kresu) posebno po gorah na čast solčnemu bogu.

Prvi samostani na Slovenskem.

Za vlade vojvoda Volkuna so ustanavljali Bavarci na Slovenskem prve samostane.

Leta 770. je ustanovil vojvoda Tasilo II. v Inihu (Innichen na Tirolskem) blizu slovensko-nemške meje samostan, da bi se pokristjanili ondodni Slovenci. Tako globoko so takrat segali Slovenci na Tirolsko. Danes o Slovencih ni duha ne sluha v okolici Innichena, le nekatera imena vasi, gor in potokov nam pričajo o nekdanjih Slovencih.

Ravno tako na Gornjem Avstrijskem danes ni več Slovencev. A vendar je ustanovil Tasilo leta 777. ob reki Kremsi samostan, kjer je danes trg Kremsmünster. V listinah se imenujejo slovenske družine z županom vred, ki jih je podaril Tasilo samostanu. Po dolinah Gornjega Avstrijskega je bilo takrat mnogo Slovencev, kakor nam pričajo imena. Danes si jih poišči! Nemci so jim dali vero, zato pa so jim vzeli *svobodo in jezik*.

Nemški menihi in duhovniki so ponemčevali Slovence in druge Slovane.

Na večih mestih smo rekli, da duhovniki niso širili samo vere, ampak tudi nemški jezik in nemško vlado. Po gornjem Korotanu se je ustanovilo še mnogo samostanov in tam se je povsod ponemčilo naše ljudstvo. Menihi so pripeljali seboj nemške hlapce in družine, ki so se naselile krog samostana. Slovenski sosedeje pa so se morali pokoriti.

Tudi drugim Slovanom se ni drugače godilo. Nemški škofje v Vratislavi (Breslau) so silili kmete k nemščini, nepokornim pa so grozili, da jih izženejo iz škofije. Danes je tam vsè nemško.

Na Pruskem je bilo še huje. Prusi so bili nekdanj Slovani. Hraber narod so bili Prusi, ki so jih Nemci še-le po dolgih trdovratnih bojih premagali, ugonobili in ponemčili. Največ je divjal proti slovanskim Prusom nemški viteški red, ki mu je pomagala vsa zapadna Evropa. Reklo se je po nemških deželah, da je ta boj zoper Slované zaslužen in Bogu mil. V 13. in 14. stoletju to ni bil več boj, ampak *lov*, na katerem so Nemci ubijali vse, kar je govorilo v slovanskem jeziku. Tako so Slované iztrebili, kakor bi zajee postreljali, danes pa je ta dežela sedež najhuših Nemcev, Prusov. — Ostanki Slovanov pa so se ohranili na Pruskem še do danes. V mnogih tihih vaseh še starci govorijo slovanski, njihovi deca pa ne znajo več in in se jim posmehujejo. Žalostna poročila čitamo, kako si jemljejo starci slovanske molitvenike seboj v grob, ker jih deca ne razumejo več.

Vsi oni Slovani, ki so si branili svobodo, jezik in staro vero, so izginili, ker so jih ugonobile nemške tolpe.

Kjer pa so se Slovaoci pokristjanili, tam so jih skušali ponemčiti duhovniki po mirnem potu. Pri tem so

jim pomagali posvetni posestniki, posebno nemški grofje, ki so dobivali na Slovenskem in po drugih Slovanskih deželah od nemških vladarjev velika zemljišča.

Židovstvo.

Nekoliko zanimivih besed iz židovske knjige „Talmud“.

Židovska vera je našem ljudstvu nekaka tajnost.

V židovskih svetih knjigah imamo mnogo zanimivosti. Nekaj stavkov tukaj podajamo:

»Grešiti je dovoljeno, grešimo, toda skrivoma«. (Berach 591, Chagig 5. 2).

»Duše nežidov so takšne, kakršne ima govedo in živina. Zaradi tega je seme tistega, ki ni žid, živalsko seme. (Jalk. chad. 154).

»Mesija povrne židom kraljestvo, kadar pride, in vsi narodi bodo židom pokorni. Židje bodo neizmerno bogati, kajti vsi zakladi vseh narodov pridejo v njihove roke. Židje si naberejo tako velikansko imetje, da bo treba 300 oslov, ki bodo nosili same ključke od židovskih zakladnic«.

Kdor udari žida, zasluži smrt.

Psi so oni, ki niso židje. (Ex. 12. 16.) In ne samo psi, ampak tudi osli.

Židom je dovoljeno goljufati brezbožne (t. j. tiste ki niso židje).

Hlimba in licemernost sta dovoljeni židom, da bi imeli mir pred kristjani. (Berrach 17. 1).

Židom je dovoljeno delati nevernikom krivico kakor tudi nevernike odirati.

Sedma zapoved se glasi: Ne kradi! To zapoved si razlagajo židje tako: Židu ne sme krasti, kristjana pa lahko okrađeš. Imetje kristjana je zapuščeno blago, kakor pesek v morju. Kdor si ga osvoji, je njegov pravi lastnik.

Vendar pa opozarja židovska knjiga talmud, da se ta židovski uk ne sme zvedeti. Židje morajo paziti nato, da ne pridejo s svojo vero ob dobro ime.

Žid Bedarrida je leta 1861 javno proglasil, da židje lahko odirajo zaradi tega, ker pri njih oderuštvo ni krivično dejanje.

Kristjana žid ne sme rešiti, ko ga vidi blizu smrti, če se potaplja.

Oženjen žid sme prešestovati s krščansko deklico ali ženo, z židovsko pa ne.

Prisega ne velja, ki jo da žid kristjanu. Saj so kristjanje živali.

Prisiljena prisega ne velja.

»Si umoril tega človeka?« Žid lahko priseže: ne, četudi ga je! Saj je bila to po njegovi veri žival, ne žid. Taka prisega je židu dovoljena.

Židom se odpuste na praznik sprave vsi grehi tudi največji, ne da bi imel dolžnost povrniti škodo.

Če pa priča žid pred nežidovskim sodiščem proti židu, se izobči iz židovske cerkve.

Bralci, sedaj lahko razumete židovsko oderuštvo.

P. P.

Domače novice.

Sv. Križ na Murskem polju. Vojaško veteransko društvo pri sv. Križu na Murskem polju je imenovalo v izraz svoje hvaležnosti gosp. dvornega svetnika dr. Miroslava Ploja svojim častnim članom in mu odposlalo častno veteransko diplomo.

Volilni shod v Moškanjce je sklical socijalno-demokratski kandidat g. Vidmar dne 21. aprila. Zavedni kmetje so se ga vdeležili zelo številno, bilo je nad 150 samih volilcev, med njimi 6 občinskih predstojnikov. Jasno so izjavili, da se kmetske koristi v veliki meri križajo s koristmi industrijalnega delavstva, da torej socijalni demokratje ne morejo najti pri slov. kmetih zaslombe. Shod se je vršil strogo v redu, čeravno je bil ob govoru kandidata Vidmarja zelo buren. Zborovalci so glasno pritrjevali domačemu govorniku, ko je slikal težavno stališče našega dosedanega poslanca g. dvornega svetnika Ploja, ter govoril o njegovih prizadevanjih in pridobitvah v državnem in deželnem zboru. Spoznali so, da se je pošteno trudil za svoje volilce in zato mu bodo zaupali tudi nadalje.

Poučni tečaj za zelenjarstvo se bo vršil na dež. sadje- in vinorejski šoli v Mariboru od 13. do 15. maja. Oglasiti se je do 8. maja pri vodstvu šole. Priporočamo najtoplejše ta tečaj celjskim in mariborskim okoličanom in sploh vsem onim, ki stanujejo blizu mest in si lahko z majhnim zemljiščem zaslužijo lepih novcev.

Maribor. Kandidat Slovencev za mesto Maribor je g. Karl Tratnik, pasar v Mariboru. Vsi slovenski volilci glasujte zanj in pokažite, da je v Mariboru na stotine Slovencev, ki upravičeno zahtevajo svoje narodne pravice na uradih itd.

Maribor. V Cürihu na Švicarskem so prijeli znane hišnega posestnika in strojarja Viljema Starka, ki je pred dvema leti pobegnil iz Maribora, zapustivši ogromno dolga in ponarejenih menjic. Pobegnil je na Grško, kjer je zbolel, ker mu podnebje ni prijalo, od tam se je podal v Švico iskat zdravja, a tukaj so ga zasačili. Ptujski »Štajerc«, ali je bil ta tič tudi Slovenec?

Ptuj. Tukajšnji poštni asistent Milan Zemljič je premeščen iz Ptuja v Lipnico, na njegovo mesto pride Nemeč. Mi zbiramo gradivo o poštah na Spodnještajerskem in prosimo slovensko uradništvo v lastnem interesu in prosimo stranke, da nam pošljejo vsako najmanjšo drobtinico. Govorili ne bomo samo po časopisih ampak drugače. Neumestne in zlobne pripombe »Slov. Naroda« nas ne motijo.

Ljutomer. Nesloga tlači! Preteklo sredo so bile tukaj občinske volitve. Slovenci so imeli dosedaj tretji volilni razred. Pri teh volitvah so zgubili celo tega. Pred leti so v slogi upali si priboriti prvi ali drugi razred, a sedaj so jim nasprotniki iztrgali celo tretjega. Kje so ponosni slavni časi, ko je bil Ljutomer in njegova okolica središče slovenskega narodnega gibanja?! Slovenci, ali se vam še ne odpirajo oči, da so osebna in strankarska nasprotstva nam v pogubo, da trpimo gospodarsko in narodno?

Ormož. Od ormoške pošte zahtevamo več reda. Pismonoša mora dostavljati pisma in časopise na dom. Več bomo se pogovorili na višjem mestu.

Ptujski „Štajerc“ je bil radi psovanja nekega Slovenca v Mariboru obsojen. Toraj že drugič letos. Pri-merjal je nekega slovenskega posestnika s steklim psom in klical živinozdravnika nad njega. No sedaj je dobil ptujski »Štajerc« za to po čeljustih. Častitamo!

Poneverjenje. V banki I. C. Mayerja v Gradcu je poneveril dotični blagajnik K. Petter K 110.000. Polici-ja ga je z avtomobilom dohitela na begu in ga v avtomobilu pripeljala v zapor. Kaj praviš k temu, ptujski »Štajerc«, ki imaš vedno v ustih nepoštenost Slovencev? Ali boš mari po svoji stari navadi tudi tega Nemca proglasil za Slovenca — hm?!

„Schul-Lehrerzeitung“ hujska in odvrta vsak trenutek proti slovanskim tvrdkam. Večkrat se čita lep nasvet: »Je slovanska tvrdka, proč ž njo.« Prosimo naše narodne učitelje, naj taka dejstva ožigosajo. To ni več zastopanje stanovske koristi, ampak grdo žalje-nje Slovanov.

Umrl je v Gradcu učitelj J. Krainz, znani pisatelj nemških pravljic pod imenom »Hans von der Sann«. Ime kaže, da je bil slovenski odpadnik.

Umrl je v soboto dne 30. sušca t. l. č. gosp. Janko Fras, vojaški duhovnik v pokoju, in sicer v svoji hiši v Radgoni. Bil je občežnan pod imenom »feldpater« po svojem vseskoz vojaškem vedenju, kakor tudi kot goreč Slovenec. Kot tak je pretrpel mnogo bridkosti v nemčurski Radgoni. Bodi mu blag spomin!

V pojasnilo glede našega poročila o štajerski kmetijski družbi. Na letošnji glavni skupščini je govoril tudi izmed Slovencev gospod Mursa, ko je utemeljeval predlog ljutomerske podružnice za znižanje cene modri galici. Gosp. Mursa je res že prejšnja leta tudi govoril in se potegoval za svojo podružnico, toda to ni dovolj. »Domovina« sama je pred meseci povedala, da nobena podružnica ne uraduje slovenski, torej tudi ne načelnik ljutomerske podružnice g. Mursa.

Narodni svet za Štajersko je imel 20. t. m. v Celju svojo prvo sejo in se je sestavil. Storil je jako važne sklepe glede enotnega postopanja v splošno narodnih zadevah, glede dobave denarnih sredstev za uspešno delovanje na narodnopolitičnem polju in glede konkretnih nalog v bližnji bodočnosti. V vseh točkah se je doseglo popolno soglasje.

Zopet pritožba o ptujski pošti. Odličen in vzoren narodnjak iz spodnjega dravskega polja nam poroča: Pretekli mesec sem se mudil v Ptuj in hotel med drugim kupiti na pošti za 3 krone znamk. V dotičnem oddelku je sedela gospodična, ki me ni razumela, kaj da želim. Zastonj sem svojo zahtevo večkrat ponovil. Konečno je pozvala nekega gospoda uradnika, in ta ji je tolmačil. Menda je to edini uradnik, ki na ptujski pošti razume in govori slovenski. Torej le s pomočjo tolmača se mi je postreglo. Stal sem tam, kot kak napetnež in izzivač, vsaj tako je mislilo uradništvo, kakor sem sodil po obrazih, in vendar sem se posluževal le svoje pravice, hotel in želel nisem več, kakor gre vsakemu poštenemu, po avstrijskih zakonih živ-čemu avstrijskemu državljanu. Pač neumljivo se mi zdi postopanje poštnega ravnateljstva, ki pošilja v kraj,

kjer pride na peščico navideznih Nemcev, ki morajo znati vsi slovenski, ako hočejo živeti, slovenščine popolnoma nezmožne uradnike. Še bolj neumljivo pa se mi zdi, da ptujski Slovenci z okoličani vred ne čutijo te krivice bolj živo in ne zahtevajo, da se popravi. Graško ravnateljstvo bije grdo v obraz Slovence, a mi udarce prenašamo. Kje je naš ponos? Kje naša odloč-nost? Kje zavednost? — Maloveščan. —

Kmetijsko bralno društvo v Rogoznici pri Ptuj je sklenilo pri zadnji odborovi seji vsa svoja pisma kolekovati z narodnim kolekom v prid družbe sv. C. in M. v Ljubljani. Meseca junija priredi društvo veliko veselico z mnogovrstnim sporedom ter že sedaj opozarja slavno občinstvo na prireditve. Društvo vrlo napreduje ter ima sedaj nad 100 udov in čez 400 knjig različne vsebine. Le tako naprej in nikdar nazaj v probujo in prosveto naroda! Tudi udje marljivo berejo knjige in čas-nike med slednjimi posebno radi »Novega Slov. Šta-jerca«. Knjig je izposodilo društvo do sedaj čez 600. Tako se mora delati za izobrazbo in pošteno zabavo.

Visoko stopinjo zrelosti so pokazali kmetijski vo-lilci na shodu v Moškanjcih dne 21. t. m., ko so zahtevali pred vsem za vse javne urade, osobito pa glavar-stvo, sodnije in davkarije le slovenske uradnike in to iz treh razlogov: 1. S slovenskimi uradniki se lahko popolnoma sporazumejo. 2. Slovenski uradniki bodo sinovi našega ljudstva in bo marsikteri kmetijski sin prišel v boljšo službo. Pred vsem pa je njihova zah-teva utemeljena 3. v koristi kmetijstva samega, kajti če se zgodi kaka nesreča, če pobije pridelke toča ali jih vzamejo ujme ali povodenj, na zahtevo naših po-slancev pridejo od okrajnih glavarstev komisije in po-pišejo škodo. Ako je komisar kmetijski sin, bo gotovo najbolj razumel, kako huda nesreča je zadela kmeta, vedel bo pravilno ceniti škodo, lahko bo brez zadržka s prizadetimi občeval. Tako bodo prišle po naših po-slancih zahtevane podpore res kmetom na korist, kar dosedaj ni bilo v polni meri. Vsi navzoči možje vo-lilci — bilo jih je okrog 150 — so burno pritrjevali govorniku pri tej zahtevi. Prepričani smo, da jo bo skušal naš bodoči poslanec uresničiti, kolikor bo v nje-govih močeh. Tudi ostale zahteve zborovalcev pričajo, da so zborovali resni možje, ki poznajo svoj položaj. Zahtevalo se je: 1. Meje tuji živini morajo ostati za-prte. 2. Zemljiški davek se primerno spremeni. 3. Lov-ska postava se naj spremeni v toliko, da bo dovoljeno zajce popolnoma iztrebiti. 4. Ljudska šola na kmetih se uredi tako, da bo ustrezala življenjskim potrebam kmetijskim, v to svrhu je treba več praktičnega po-uka v zadnjih dveh letih. Vsaj en del stroškov za ljud-ske šole prevzame država. 5. V nagodbi z Madžari se naj naše koristi strogo čuvajo. 6. Vojna služba se spre-meni v dveletno in vojaške potrebščine se kolikor mogoče omejijo. 7. Tovarniški karteli so v škodo kup-cem-kmetovalcem, zato jih je treba omejiti. Bile so še razne druge zahteve: vse sporočimo pismeno svojemu poslancu.

Celje. Slovenski kandidat brez razločka strank za mestno skupino: Celje, Vojnik, Konjice, Vitanji trg, Studenec, Sv. Lovrenc nad Mariborom, Slatina, Roga-tec, Slov. Bistrica, Ljutomer, Ormož, Sevnica, Laško in Brežice je gospod Ivan Rebek, ključavničar v Celju.

Sveta narodna dolžnost vsakega Slovenca v teh krajih je, da za kandidata agitira in ga tudi zanesljivo voli. Nemški kandidat je sodnijski svetnik Markhl. Tega so Nemci postavili za kandidata iz strahu pred slov. kandidatom dvornim svetnikom Plojem.

Slovenska trgovská šola v Trstu. V Trstu je bil sestanek radi ustanovitve višje trgovske šole v Trstu. Udeležba je bila velika. Izvolil se je odbor iz 5 oseb, ki imajo ukreniti potrebno, da se čimprej omogoči izvolitev kuratorija in rešijo nekatera vprašanja glede financiranja šole. V začasni odbor so bili izvoljeni gg. Kornelij Gorup vit. Slavinski, dr. Merhar, dr. Pretner, dr. Slavik in Josip Ulčakar. Slovenci v Trstu lepo delujejo skupno za blagor slovenskega naroda. Čast jim! —

»**Novi Slov. Štajerc**« se dobiva: V Celju v Zvezni trgovini. V Slov. Bistrici v trgovini gosp. Alojzija Pinter. V Ptujju v trgovini g. J. Peteršiča.

Slovenci! podpirajte poštene slovenske trgovce. Kupujte samo pri njih!

Dopisi.

Dornova pri Ptujju. Že spet sili agitator in politik ptujškega »Štajerca« na dan s svojo izobrazbo. Nekdanji prijatelj morileca Muršeca pa tudi ponoči nima miru, ampak stika po hlevih in kolarnicah svojih sosedov. Zadnjič je slabo naletel pri posestniku F. Čušu in moral je z žalostnim srcem in s praznimi rokami odkimati domov, sedaj pa se hoče oprati v umazani ptujski cunji. Za danes dovolj, drugič več, ako ne postane boljši občan.

V nedeljo 21. aprila se je udeležilo več dornovskih volilcev shoda v Moškanjcih. Vsi smo sklenili voliti spet g. dvornega svetnika Miroslava Ploja, ker smo ga spoznali po njegovih delih, da je naš odkrit prijatelj, ki nam hoče pošteno pomagati. Tudi pri svojih soobčanah hočemo delovati zanj.

D r n o v s k i č u v a j.

Zavrč v Halozah. Tukajšnji nadučitelj Križ ima vse polno kokošij. Te spušča v šolske sobe, da tam pobirajo kruhove drobtine, katere otroci raztresejo. Namesto, da bi se šola redno pometala, kar bi bilo v zdravje naši deci, ker bi z drobtinami prišel iz sob tudi prah, odrezki papirjev in drugo, pridejo nadčiteljeve kokoši ter delajo po sobah in hodnikih še večjo nesnago in smrad. Za kurnik pa porabi nadučitelj kar kleti pod šolskim poslopjem. Šolski vrt je zanemarjen, ali pa ne služi prav svojemu namenu. Ravno pri nas bi trebalo, da bi se učila naša deca sadjereje in vinogradništva, šolski vrt se porablja za samo solato, krompir in fižol. Zahtevali bomo od okrajnega šolskega sveta, naj pride nadzornik in tudi šolski ogleđa, kajti tacega nereda in take nesnage mi več ne moremo trpeti. Šolo smo za drag denar postavili za izobrazbo svoje dece, ne za nadučiteljeve kokoši. Sploh nam daje zavrčko učiteljstvo dober vzgled le v nemškutarjenju in mnogokrat si mislimo: Bog daj, da bi imeli mi tako dobro učiteljstvo, kakor je v sosednih farah.

Z a v r č k i k m e t.

Radgona. *Izseljevanje in poljski ter vinogradni delavci.* Ker se je pretečeno zimo odpeljalo iz sosednih okrajev Ogrske približno 1000 ljudij, je ob Radgoni in daleč na okoli po Štajerskem pomanjkanje delavcev, kar se posebno zdaj hudo občuti, ko bi se moralo po goricah kopati, pa ni dobiti ljudij, tudi za drag denar ne! Druga leta se je ob času kopi kar trlo ljudi po Radgoni ob nedeljah izročiti dela goricah, a letos — tu pa tam kak zaostali, ki ni mogel v Ameriko. Seveda ima to tudi velik vpliv na dnino in lahko rečem, da, ako se ne ustavi izseljevanje na kak si bodi način, bodo morali pesestniki gorice te opustiti, ker ne bodo dobili ali delavcev, ali pa ne bodo imeli sredstev jih plačevati. Dozdaj je bila Ogrska vir za delavce; kajti Štajerska dežela — izven mest — trpi itak že na pomanjkanju delavcev. Iz Ogrske smo dobivali dozďaj dovolj delavcev — toda ogrski magnati in birokrati se raje trgajo za medvedjo kožo, kakor pa bi skrbeli za to, da se ohrani čim več delavne moči v deželi; niti ne premisljijo, da je to tudi njim v škodo; kajti morajo plačevati svojim delavcem zdaj podvojene mezde in dnine.

Neka posebna bolezen mora to biti, da se ljudje začno tako kar trumoma seliti v Ameriko, hoteč postati kar čez noč bogati. Toda, čujte, kako sta se nedavno dve »Amerikanki«, vrnivši se domov, pogovarjali! Ena je rekla, da raje grize doma namizni prt, kakor pa bi šla še enkrat v Ameriko! To izseljevanje nas spominja prav živo na prejšnje čase, ko je Kolumb našel Ameriko in je tudi vse drvelo tja. A kakšen hasek je imela Španija od tega? Sedaj je med najubožnejšimi deželami v Evropi, akoravno ima bogate zaklade nad in pod zemljo!

Ravno tako se zna i tukaj goditi, kajti strašno malo se jih vrne srečnih in premožnih, ako gredo črez morje. Treba bo res, da se pripne ljudi na nekak način na domačo grudo, sicer bode kmet moral svoja zemljišča še bolj razdrobiti, da bo mogel obdelati svoja polja! Mislim pa, da bi ta slučaj bil v velikansko škodo državi in bo morala že to preprečiti.

Agrarno vprašanje morajo naši poslanci postaviti v bodočem parlamentu kot prvo točko v svoj program ter tudi zastaviti vse moči, da se isto reši.

J o s i p F a š a l e k.

Iz Radgonskega okraja. *K volitvam.* Volitve se bližajo, kandidati so postavljeni, obljub je dosti, agitira in ruva se povsod — eden proti drugemu — in tretji proti obema!

Shodov je polno, govoriči se mnogo, a ljudje so zbegani vsled tega ruvanja ter ne vejo, kaj bi naj, in in konec je ta, da nazadnje ne gredo volit ali pa volijo nasprotno.

Maloštevilen je naš slovenski narod, ali strank pa ima skoro več, kakor kak velik in mnogoštevilen narod. Nekteri nam hočejo dopovedati da je to dokaz visoke civilizacije ali izobraženosti! Ravno nasprotno! To je dokaz, da naše ljudstvo še v velikem številu nima pravega pojma o dolžnostih svojih do sebe, do svojcev in do domovine svoje.

Seveda ljudstvo temu ni krivo samo, krive so šole, krivi i naši politiki!

Pa bo kdo porekel, kaj pa ima šola s politiko! Ima, ima, dragi! Ako bi se v šoli učilo otrok *več praktičnih* predmetov, kakor so razprave o kmetijstvu — kmetski pouk —, o postavah, o *pravicah in dolžnostih državljana*, kakor se uči katekizem, akoravno ga otrok prve leta niti ne ume, tedaj biljude imeli pozneje več smisla za državne in deželne in okrajne itd. reči, bi z zanimanjem sledili razpravam po državnem in deželnem zboru, bi gotovo tudi ložje preцениli in presodili vrednost kakega kandidata in ne bi verjeli vsakemu političnemu postopaču in častihlepnežu.

Spet smo v volilni borbi. Kandidatov je dovolj, gospodov, dohtarjev in kmetov. Kateri je najboljši? Ker je naše ljudstvo iz večine kmetsko, se je svoje dni iztuhtal rek: »Kmet voli kmeta!« — Dobro, a samih kmetov ne moremo imeti v državnem zboru; kajti o vseh vprašanih politike le ne bi mogli odločevati, ker jim manjka izobrazbe, zamotene državno-pravne stvari razpravljati; saj se se celo visoke glave rade urežejo pri takih vprašanih; tudi ne bi kmetje razumeli vseh trgovinskih zadev itd.

Zato je najbolje, ako so med kmetskim poslanci tudi voljeni učeni gospodje. *A pogoj naj pove ljudstvo.* Nikdar se ne sme voliti očeviden nasprotnik, ne priliznjeneč, ne kričač, ampak odločen, pošten mož, ki si bo svest dolžnosti, katere ga v slučaju izvolitve zadenejo.

Zato pa slovenski kmet!

1. Ne voli nasprotnika, bodisi narodnega, bodisi gospodarskega, torej, ne Nemca, ne nemčurja (= Štajarcijanca-pijanca), nikogar drugega, kakor tistega, ki si ga zaznamoval z voditelji svojimi in za katere so se izrekli zaupniki;

2. v slučaju ožjih volitev med dvema nasprotnikoma, daj svoj glas ali tistemu, od katerega upaš, da bo tvoje koristi najbolj zastopal, ali pa nikogar ne voli in se zdrži volitev. Ž. — —i.

Iz Žetinjec. Sedaj pa imamo spet »rihtarja«, seveda »deutschfreundlich« kakor ves odbor. Prejšnji odbor je odstopil skoro ves in tudi župan, ki je sedaj I. svetovalec. Prav za prav smo dobili še hujšega nemškutarja za župana, kakor je bil prejšnji. No bomo videli, kako bo sedanji odbor deloval.

Ravno tak »deutschfreundlich« odbor imajo v Potrni in na Gorci.

Kedaj boš zasijalo solnce narodne zavednosti po naših lepih krajih?

O, se še spominjajo starejši one dobe, ko so hiteli navdušeni rodoljubi od kraja do kraja, prirejali *tabore*, ter ljudstvo budili. Lepo je bilo na taborih, tako še zdaj pravijo, a naš mlajši zarod prepojen z nemškim duhom, ki ga mu je vlila nemška šola, občevanje z radgonskim meščanstvom, nemški uradi itd., je ves popačen in narodnost mu je deveta briga, prva pa da se ne zameri nemški gospodi. »Kaj češ,« ti poreče naš kmet, »*vsí smo dolžni mestni hranilnici*, kupiti si moramo vse le pri Nemcih, uradi so nemški, šola je nemška, — ali pa zmislí kak Slovenec za nas —? Nismo torej že Nemci, čeravno govorimo še slovenski?« Žalostno! Toda ni vsa krivda na nas. Voditeljev ni bilo nikdar, drugod pa za nas niso znali, kar priča tudi dejstvo, da me je pred nekimi leti nek profesor še vprašal:

»Pa ste vi tudi Slovenec, saj prek Mure je vse nemško?!« Ko se je šlo za volilno preosnovo, so nas naenkrat nekje našli in iztaknili, najbrž v kaki učni knjigi! A še to pot se nikomur ni zdelo vredno se opitati pri kakem tukajšnjem rodoljubu, kako in kaj tukaj ljudstvo misli.

Delalo se je brez nas — in brez srca za nas, zato je tudi »uspeh« tak, da smo vezani spet na Nemce za Bogve koliko let. Ž--i. —

Gospodarske vesti.

Poročilo o setvah na Avstrijskem, kakor so bile v prvi polovici aprila tega leta. Vsled hude zime je ozimna zelo trpela in še zdaj je setev zaostala za 3 tedne primeroma z drugimi leti. Pšenica je sicer slaba in redka, pa ob ugodnem vremenu se še lahko popravi. Rž ali žito je povsod slabo prezimila in se mora v mnogih krajih podorati. Detelja se je povprečno precej dobro ohranila, le tu in tam so ji škodo napravile poljske miši. Rastlinstvo na travnikih je močno zaostalo vsled dolge zime in ni upati tako hitro na zeleno klajo, kakor druga leta. Pomladno ali jaro silje se še-le seje, samo v južnih deželah je setev že končana, ravnotako je zaostalo sajenje krompirja. Hmelj je večinoma zimo dobro prestal, le v nekaterih krajih je precej pozebel. Vinska trta je trpela vsled zime posebno na Štajerskem in le malo upanja je na dobro branje. V toplih avstrijskih deželah, v Dalmaciji, na Primorskem in Tirolskem je stanje vinogradov ugodno in kop že končana. Sadno drevje obeta povsod veliko; zajci so napravili na njem veliko škode. — To pravi pregled po avstrijskih kronovinah.

Vprašanje: Lansko leto je bil po naših krajih oves silno snetiv. V začetku je bila rast prav lepa, ko je pa oves šel v latje, je pa latje počelo postajati rumeno, in slednjič je popolnoma očrnelo. **Kako bi se snetivost ovsa zabranila?**

Odgovor: Snetivost ovsa ali žita sploh je gliviška bolezen, ki dohaja s semenom na njivo. Najboljše sredstvo, snetivost preprečiti, je namakanje semena 12 do 16 ur v vodi, ki se ji na 100 l primeša $\frac{1}{2}$ kg modre galice.

Vprašanje: Od kako daleč naj se dobi semenska ajda za preminjanje semena, da bo uspeh dober; ali **zadostuje menjava semena od vasi do vasi?**

Odgovor: Praktična izkušnja uči, da se menjava semena prav dobro sponaša, a ta menjava mora biti vsestransko izdatna, t. j. premenjano seme mora priti iz kraja z drugačno zemljo z drugačnim podnebjem. Iz tega je posneti, da daljava ne vpliva, temveč le razmere, pod katerimi se je premenjano seme pridelalo. Naročite torej seme iz kraja, kjer imajo drugačno zemljo in morda tudi slabše podnebje, a varujte se semena, ki je pridelano v milejšem podnebjem kakor je Vaše.

Vprašanje: Ali bi bilo dobro na krompirju gnojiti razen s hlevskim gnojem tudi s Tomasovo žindro in koliko je je vzeti na hektar?

Odgovor: Vsled našega dosedanjega kmetovanja je naš hlevski gnoj precej reven na rudninskih redilnih

snoveh in če mu dodaste za gnojenje krompirju umetnih gnojil, boste gotovo imeli dober uspeh. Tomasova žindra je pač dobra, vendar za pomladansko gnojitev malo počasi učinkuje, zato bi Vam namesto nje rajši priporočili superfosfat. Pognojite krompirju poleg s hlevskim gnojem tudi še s 100—200 kg superfosfata in s 100 kg kalijive soli na hektar. Po »Kmetovalcu«.

Razne vesti.

Naš cesar biva te dni v češki Pragi in ostane tam več dni. Čehi pripravljajo sijajen sprejem, kjer sijajno kažejo svojo narodno zavest in svoj napredek. S cesarjem gredo tudi nekteri ministri. Nemcem to ni popolnoma prav, ker se bojijo, da bo vladar videl preveč češke moči in češke odločnosti, to pa seveda ni po njihovem zatrdilu, da je Avstrija nemška.

Veliko je poklicanih, a malo bo izvoljenih, tako lahko pravimo s sv. pismom o kandidatih za državni zbor. Državna zbornica šteje po novi postavi 516 poslancev, a kandidatov je že sedaj okrog 2300, torej ne bo niti vsaki četrti kandidat slavil zmage v volilni bitki.

Podražilo se je spet milo za 3 krone pri 100 kg. Dežniki in solnčniki postanejo dražji za 20% ali eno petino. Šivalne igle so podražijo za eno desetino in sukanec ali cviren za 3—5 v pri klopčiču.

Odločen nastop vinogradnikov na Francoskem. Kmetje in posestniki vinogradov v okolici mesta Grenoble so sklenili, da ne bodo plačevali zemljiškega davka, ker vlada ni odločno nastopila ter izdala odredb proti ponarejalcem vina. Kakor znano, raste na Francoskem najzlahtnejše vino in tudi tam so morali preurediti vinograde z novimi nasadi. Posestniki imajo bistveno prav, kajti če kdo dela vino lepo v kleti brez vinograda in povrh ne plača davka, je tem bolj upravičeno, da ne plača davka tisti, ki se mora celo leto truditi in delati, nazadnje pa mu še kaka nesreča ves up pobere. Naš državni zbor je sklenil postaviti proti ponarejanju vina in zadovoljni so bili vsi vinogradniki in vsi, ki hočejo piti pristno, naravno vino, le oni, ki so delali z mešanjem in ponarejanjem lepe dobičke, so ropotali proti tej postavi.

Konec sveta. Italijanski zvezdoznanec Matteuci je nedavno prerokoval konec sveta, ker krene neki komet s svojega tira. K temu prerokovanju dela Flamarion razne zanimive pripombe. Ako trči komet ob našo zemljo z brzino 92.750 milj v uri, uniči vso našo zemljo, zbrise s površja naše zemlje prebivalstvo, a zemlja se spremeni v ognjenik. Mogoče pa se zgodi tudi, da se komet ne zadene ob zemljo, temuč nam le medpotoma popije dušik. V tem slučaju bi se dogodile velike spremembe. Brez dušika bi se čutili v začetku ljudje prav živahne, krepke in srečne. Nikomur bi ne prišlo na misel, delati kaj slabega, ne bilo bi več na svetu strasti, zavisti, ljubosumnosti, mržnje, preprirov, pretefov itd. Vse bi prevzelo veliko veselje, in tudi debeluharji, ki se sedaj komaj premikajo, bi potem lahko poskakovali, vse bi prepevalo, vse se smejalo. Končno bi to veliko veselje in neprestano plesanje ljudi pomorilo. Ako pa komet v isti mah, ko izpije dušik, užge tudi kisik, ne bodo imeli ljudje niti časa za jokanje. Užgale se bodo hipoma hiše gozdovi, zemlja in vode. Vsled tega se bo začela kuhati in puhteti voda, ki je v notranjosti zemlje, a ker ne bo para imela izhoda, se zemlja razpoči na milijone kosov. To se je skuhalo v možganih zvezdogleda. Ker pa se širi ta govornica in bega bojazljivce, moramo povedati, da je vse skupaj neumnost. Že sto in stokrat so razni ljudje prorokovali konec sveta, pa vsikdar so se prorokova-

nja iskazala kot laž. Posebno leta 1000 po Kristusu, so ljudje kar noreli, delali javne pokore in velikanske procesije, pa tudi ni bilo nič. Tudi pred šestimi leti so hoteli imeti nekteri zvezdogledi in lahkoverni ljudje konec sveta, pa ni ga hotelo biti.

Odstop našega cesarja. Razni listi širijo poročila, da misli naš vladar odstopiti in prepustiti vlado prestolonasledniku Francu Ferdinandu. Resničnega je najbrž toliko na tem, kakor so bile svoje dni poročila o cesarjevi zopetni ženitvi. Listi si nekaj zmišljujejo brez zanesljive podlage.

Železnica se je zrušila v jezero. Pri Luegu se je 800 m. železnice »Salzkammergut« zrušilo v Volfganško jezero. Istotako se je zrušila državna cesta. Promet bo pretrgan najmanj dve meseca ter se vrši sedaj po jezeru v ladjah.

Velika nesreča na bojni ladji se je dogodila v francoskem bojnem pristanišču Tulon. Ladja je bila ena največjih in najmočnejših. Služilo je na njej redno 700 mož. Dne 12. marca popoldne dogodila se je v njenem zadnjem delu strahovita razstrelba. Ta čas je bila zbrana večina vojaštva na krovu spredaj pri poku. Celi kosi lesa, železnega orodja in človeških trupel so bili razmetani nad 500 metrov naokrog. Ranjencev je nad 300. Mrtvih je okrog 100. Ker je nastal vsled razstrelbe ogenj, ponavljale so se razstrelbe, kakor je prišla vročina do smodnišnih zalog. Konečno se je posrečilo spraviti ladjo pod vodo. S tem je nesreča omejena, in sprednji del rešen. Pristavljamo, da stane taka bojna ladja 30—50 milijonov kron.

Najmrzlejši nam znani kraji. Do sedaj je slovel Verhojansk v severovzhodni Sibiriji za najmrzlejši znan kraj na zemlji. Toplomer je kazal tam v najhujši zimi 69,8 stopinj po ničlo. Pri nas smo imeli v minuli zimi v najhujšem mrazu okrog 20 stopinj pod ničlo. Leta 1904 pa je našel na svojem potovanju po severnih krajih ruski slikar na otoku »Novaja zemlja« severno od Rusije v zaboju toplomer, ki je kazal kot največjo zimo 70 stopinj pod ničlo, a največjo toploto na otoku 15 stopinj nad ničlo. Toplomer je bil izdelan na Avstrijskem, zgubil ali pustil pa ga je na otoku nek učejak. Mislite si lahko, kaka zima je drugod! Tam je vse v ledu in snegu okrog 6—8 mesecev. Več o severnih krajih drugič.

Madžarska uprava. Kakor v Avstriji, tako ima tudi na Ogrskem plemstvo privilegij, opravljati v avtonomnih korporacijah masne službe, ako tudi nima najmanjše usposobljenosti za to. Tako je dobil pred osmimi leti propadli graščak Ed. pl. Földvary službo arhivarja pri sedmograškem komitatu Kis-Küküllő z letno plačo 2840 K. Ker pa je bil mož za službo popolnoma nesposoben in tudi prelen, zato mu je komitatna oblast dovolila, da si najme naslednika. In dobil je revnega pisarja, ki opravlja to arhivarstvo kot postranski posel za letnih 120 K, dočim vleče ostalih 2720 K še vedno pl. Földvary, ki opravlja drugje službo graščinskega oskrbnika za letno plačo 2000 K.

Listnica uredništva.

Gosp. J. P. v Slomih: preveč osebno, vsebino Vašega obširnega dopisa porabimo ob priliki v drugi obliki. — Gosp. Š. na Hajdini. Glede vsebine Vašega dopisa se obrnemo na razne osebe in še posebej na slov. zgodov. društvo v Mariboru. Dopisnik od sv. Venčeslaja: Veselimo se Vaše zmage, a dopisa v celoti priobčiti ne moremo. Večim dopisnikom: Pri našajte stvarne pritožbe in novice, ki bodo zanimale vse bralce. Posebno o poštah nam točno poročajte.

Vojaška pisarna EMIL KOKSTEIN
Gradec, Stempfergasse 3, daje pojasnila, nasvete, prošnje, vloge, strokovnjaška mnenja itd. v vseh vojaških zadevah.

Posojilnica v Celju

v lastni hiši „Narodni dom“

Posojilnica v Celju ki je bila leta 1881 z neomejeno zavezo ustanovljena, šteje sedaj nad 4200 zadrušnikov, kateri imajo vsega nad 88.000 K vplačanih deležev ter ima sedaj nad 6 milijonov K hranilnih vlog in nad **330.000 kron** rezervnega zaklada.

Hranilne vloge sprejema od vsakega, ako tudi ni član zadruga ter jih obrestuje po $4\frac{1}{4}\%$, posojilnica plačuje **rentni davek** sama, ne da bi ga odtegnila vlagateljem. Posojila daje na osebni in hipotekarni kredit proti $5\frac{1}{2}\%$ in 5% obrestovanju.

Posojilnica uraduje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne razun nedelje in praznike.

Postavno zavarovano.

Edino pristni balzam iz lekarne „Angelja varuha“
A. THIERRY
v Pregradi pri Rogaški Slatini.

Vsako ponarejanje kaznivo
Edino pristen je
THIERRYJEV BALZAM
z zeleno varšveno znamko z nuno. 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic ali velika specialna steklenica s patentnim zaklopom K 5.—
Thierryjevo centifolijsko mazilo
za vse, še tako stare rane, vnetja, poškodbe itd. 2 lončka K 3-60. Pošilja se samo po povzetju ali denar naprej.
Te dve domači zdravili ste kot najboljši splošno znani in staroslavni.
Naslavlja naj se na lekarnarja A. Thierry v Pregradi pri Rogatski Slatini.
Zalogo po skoro vseh lekarnah. Knjižice s tisoči izvornih zahvalnih pisem zastoj in pošnino prosto.

Steckenpferd lilijino milo
Bergmanna in dr., Draždani in Deč in na Labi, je in ostane, kakor se nam vsakdan priznava, najboljšo zdravilno milo proti pegam na licu, ki stori kožo nežno in mehko ter da obrazu zdravo barvo. Dobi se po vseh lekarnah, drogerijah, trgovinah z dišavami in milom ter pri brivcih komad po 80 vin.

**Priporočajte,
naročajte
in širite
„Novi Slov. Štajerc“!**

Stanje hranilnih vlog:
nad 23 milijonov kron.

Rezervni zaklad:
800.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

v lastni hiši v Prešernovih ulicah števil. 3

poprej na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 3. do 4. ure popoldne, jih obrestuje po 4% ter pripisuje nedvigljene obresti vsacega polleta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po $4\frac{3}{4}\%$ na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v $62\frac{1}{2}$ leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred n. pr. v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala. Dolžniku je na prosto voljo dano, svoj dolg tudi poprej poplačati.

117(30)

Posoja tudi na menice in na vrednostne papirje.